

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÖTÖDIK SZEKCIÓ

A.A. kontra MAGYARORSZÁG

(7077/15. sz.)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. szeptember 14.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

Az A.A. kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) a következő tagokból álló Tanácsban eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök*,

Lado Chanturia,

Mattias Guyomar, *bírák*,

és Sophie Piquet, a *szekció megbízott helyettes jegyzőkönyv-vezetője*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2015. január 31-én Magyarország ellen benyújtott 7077/15. sz. kérelem, amelyet egy 1981-ben született, Algériában élő algériai állampolgár, A. A. úr (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be a Bírósághoz, akit Pohárnok B. Budapesten praktizáló ügyvédnő képviselt;

határozat arról, hogy a kérelemről értesítik a magyar Kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

határozat arról, hogy a kérelmező nevét nem hozzák nyilvánosságra;
a felek észrevételei;

2023. július 12-én zárt ülésen tartott tanácskozást követően
meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy a kérelmező menekültügyi őrizetbe vételére vonatkozik.
2. A rendőrség 2013. december 21-én tartóztatta le a kérelmezőt Magyarországon. Előzetes letartóztatásba helyezték, mivel a hamis útlevél használata miatt büntetőeljárás indult ellene. A kérelmező előzetes letartóztatását 2014. június 6-án megszüntették, és átadták a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak (a továbbiakban: BÁH). Úgy tűnik, hogy a BÁH-ot tájékoztatták a kérelmező személyazonosító adatairól, és megkapta a születési anyakönyvi kivonatának eredeti példányát és annak hiteles fordítását is. Ugyanezen a napon, a BÁH tisztviselői által lefolytatott meghallgatás során a kérelmező kifejezte azon szándékát, hogy menedékjog iránti kérelmet kíván benyújtani, és a BÁH megindította a menedékjogi eljárást. A meghallgatást követően (még 2014. június 6-án) a BÁH, a Menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: „Menedékjogról szóló tv.” lásd *O.M. kontra Magyarország*, 9912/15. sz., 21. pont, 2016. július 5.) 31/A. pont (1) bekezdés a) és c) pontja alapján elrendelte a kérelmező menekültügyi őrizetbe vételét, hivatkozva arra, hogy tisztázni kell a kérelmező személyazonosságát, nincs megfelelő anyagi fedezete, és kapcsolata az országban, ezért fennáll a szökés veszélye. A BÁH azt is megállapította, hogy a kérelmező menedékjog iránti kérelmét pénzügyi érdekek motiválták, és hogy jogellenesen érkezett Magyarországra.

Ugyanezen indokok alapján a BÁH megállapította azt is, hogy kevésbé korlátozó intézkedések nem alkalmazhatók. Úgy tűnik, hogy a kérelmező humanitárius okokból kapott tartózkodási engedélyt a menekültügyi eljárás idejére.

3. A Debreceni Járásbíróság 2014. június 8-án lényegében ugyanazzal az indoklással 2014. augusztus 4-ig hosszabbította meg a kérelmező őrizetét, és ismét megállapította, hogy a kérelmező magyarországi tartózkodása jogellenes volt.

4. A BÁH 2014. június 11-én felfüggesztette a kérelmező elleni idegenrendészeti eljárást, megállapítva, hogy a kérelmező a folyamatban lévő menekültügyi eljárása miatt jogosult Magyarországon tartózkodni.

5. A kérelmező 2014. június 23-án benyújtotta egy bizonyos magyar állampolgár (a továbbiakban: „A”) kézzel írott nyilatkozatát, aki vállalta, hogy szállást biztosít neki, és kérte a BÁH-t, hogy helyezze őt szabadlábra. 2014. július 23-án a BÁH kérte a hazai bíróságtól a kérelmező fogva tartásának meghosszabbítását. 2014. július 29-én a kérelmező képviselője, hivatkozva „A” nyilatkozatára, amelyben megerősítette, hogy képes szállást biztosítani a kérelmező számára, valamint a hivatkozva kérelmező személyazonosító okmányaira kérte a BÁH-t, hogy helyezze a kérelmezőt szabadlábra, és az őrizet helyett alkalmazzon alternatív intézkedéseket a kérelmező rendelkezésre állásának biztosítására.

6. Ezt követően a kérelmező képviselője újra benyújtotta a kérelmező szabadlábra helyezését alátámasztó bizonyítékokat, csatolva egy „A” által aláírt tartási nyilatkozatot, és ismételten kérte a hazai bíróságtól, hogy tartsanak meghallgatást e tekintetben. 2014. július 31-én a Debreceni Járásbíróság meghallgatást követően úgy döntött, hogy nem hosszabbítja meg a kérelmező menekültügyi őrizetét. A kérelmezőt 2014. augusztus 1-jén helyezték szabadlábra, azzal a kötelezettséggel, hogy rendszeresen jelentkeznie kell a hatóságoknál és egy kijelölt lakcímen kell tartózkodnia. A kérelmező menekültügyi őrizetben tartása 2014. június 6-tól augusztus 1-jéig tartott.

7. 2014. szeptember 23-án tartott meghallgatását követően a kérelmező menedékjog iránti kérelmét 2014. november 11-én érdemben elutasították. A fellebbezését szintén elutasították.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 5. CIKK 1. PONTJÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A Kormány azt állította, hogy a kérelmező címe ismeretlen volt a magyar hatóságok előtt, és képviselője nem tudta bizonyítani, hogy tartotta volna vele a kapcsolatot. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező képviselője részletesen bemutatta a kérelmezővel 2021 szeptemberében folytatott e-

mailváltását, amelyből egyértelműen kiderül, hogy a kérelmező folytatni kívánta a kérelmére indult eljárást, valamint megadta a jelenlegi algériai címét. A Bíróság ezért nem talál okot annak megállapítására, hogy a kérelmező nem kívánja folytatni a kérelmét. A Kormány ezen kifogását el kell utasítani. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy a jelen kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. a) pontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlan más okból. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

9. A Kormány azzal érvelt, hogy a kérelmező fogva tartása az Egyezmény 5. cikke 1. pontjának bekezdésének f) alpontja alá tartozik, mivel a kérelmezőt az országba való beutazáshoz és tartózkodáshoz való jogának megállapításáig tartották fogva. A Bíróság tudomásul veszi ezt az érvelést. E tekintetben utal a *Saadi kontra Egyesült Királyság* ([NK], 13229/03. sz., 64-66. pontok, EJEB 2008) és a *Suso Musa kontra Málta* (42337/12. sz., 90. és 97. pontok, 2013. július 23.) ügyekben kifejtett elvekre. Megjegyzi, hogy a kérelmező előadta, hogy a nemzeti joggal összhangban humanitárius okokból tartózkodási engedélyt kapott, és ezt az engedélyt az eljárás során végig birtokolta (szemben *M.K. kontra Magyarország* [Tanács], 46783/14. sz., 2020. június 9., ahol nem terjesztettek elő ilyen információt). Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Harmadik országbeli állampolgárok befogadásáról és tartózkodási jogáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rend. 70. § értelmében a Menekültügyi Hatóság köteles volt a menedékkérőnek a menedékkérel iránti kérelem benyújtásától számított három napon belül humanitárius okokból tartózkodási engedélyt adni. Ezért, tekintettel arra, hogy a kérelmező a fent említett tartózkodási engedéllyel rendelkezett, és az ellenkezőjére vonatkozó meggyőző érvek hiányában a Bíróság nem fogadja el, hogy a jelen esetben az őrizet célja az volt, hogy megakadályozza az országba való jogosulatlan beutazást (lásd *O.M. kontra Magyarország*, hiv. fent, 47. pont; *Dshijri kontra Magyarország* [Tanács], 21325/16. sz., 12. pont, 2023. január 31.; vesd össze *Suso Musa*, hiv. fent, 97-99. pont).

10. Amennyiben felmerült volna annak lehetősége, hogy a kérelmező őrizetben tartására az 5. cikk 1. b) pontja alkalmazható, vagyis a bíróság jogszerű végzésének be nem tartása vagy törvényben előírt kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében történt az őrizetben tartás, a Bíróság megállapítja, hogy a jelen kérelem hasonló a fent hivatkozott *O. sz.M. kontra Magyarország* ügyhöz, ahol a Bíróság megállapította az 5. cikk 1. pontjának megsértését. Megállapítja, hogy a Menedékkjogról szóló törvény értelmében a menekültügyi őrizetet nem lehet elrendelni kizárólag azon az alapon, hogy az elismerést kérő személy erre irányuló kérelmet nyújtott be (31/B. § (1) bekezdés). A 31/A. § szerint az ott felsorolt indokok alapján és egyedi elbírálás alapján akkor lehet őrizetet elrendelni, ha annak célja (azaz a menekültügyi eljárás lefolytatása vagy a dublini egyezmény szerinti átadás biztosítása) nem volt elérhető a személy rendelkezésre állását biztosító más

intézkedésekkel (lásd a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország*, 21. pont).

11. Jelen esetben semmi nem utal arra, hogy a kérelmező nem működött volna együtt a magyar hatóságokkal. Ami a Kormány azon érvelését illeti, miszerint a kérelmező nem igazolta személyazonosságát megfelelő bizonyítékokkal, a Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező bemutatott egy születési anyakönyvi kivonatot, amelyről a menekültügyi hatóság a jelek szerint még az őrizetbe vétel elrendelésének napján tudomást szerzett. Az ügy iratai között nincs arra utaló jel, hogy ennek a bizonyítványnak a hitelességét megkérdőjelezték volna. Az a hivatkozás nem került bizonyításra, hogy a kérelmező menedékjog iránti kérelmét pénzügyi érdekek motiválták volna (lásd 2. pont fent), és az sem derül ki, hogy ez milyen módon volt releváns az őrizetbe vétel elrendelése szempontjából. Hasonlóképpen, az a tény, hogy a kérelmező jogellenesen érkezett Magyarországra (lásd a fenti 2. pontot) önmagában nem indokolná a menekültügyi őrizetbe vételt. A Bíróság megismétli, hogy a kérelmezőnek különleges tartózkodási engedélyt adtak ki, és ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a kérelmező elleni bevándorlási eljárást azzal az indokkal függesztették fel, hogy a folyamatban lévő menekültügyi eljárás alatt jogosult volt Magyarországon tartózkodni (lásd a fenti 4. pontot). A Bíróság megállapítja továbbá, hogy az *O.M. kontra Magyarország* ügyben hozott ítélethez hasonlóan a kérelmező fogva tartását elrendelő és meghosszabbító határozatok a személyazonosság tisztázására és a szökés megakadályozására hivatkoztak, de megállapítja, hogy az indokolásuk nem volt a nemzeti jog követelményei szerint kellően egyénre szabott (lásd a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország*, 49-52. és 54. pontokat, és vö. a fent hivatkozott *Dshijri kontra Magyarország* [Tanács], 14. pont, és *M.M. kontra Magyarország* [Tanács], 26819/15. sz., 7. pont, 2023. május 4.).

12. A Bíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmező 2014. június 6. és augusztus 1. közötti őrizetben tartása során megsértették az Egyezmény 5. cikkének 1. pontját.

II. FENNMARADÓ PANASZ

13. A kérelmező az Egyezmény 5. cikkének 4. pontja alapján is panaszt tett. Tekintettel az ügy tényállására, a felek beadványaira és a fenti megállapításaira, a Bíróság úgy véli, hogy az ügyben felvetett főbb jogi kérdésekkel már foglalkozott, és nincs szükség e fennmaradó panasz vizsgálatára (lásd *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu kontra Románia* [NK], no. 47848/08, 156. pont, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

14. A kérelmező 10.000 euró (EUR) nem vagyoni kártérítést és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése címén 8.850 euró (EUR) költségtérítést kért.

15. A Kormány ezeket a követeléseket túlzottnak tartotta.

16. Tekintettel a jelen ügy körülményeire, méltányos mérlegelés alapján a Bíróság a kérelmezőnek 1.000 EUR-t plusz az esetlegesen felszámított adót ítél meg nem vagyoni kár jogcímen.

17. Tekintettel a birtokában lévő iratokra, a Bíróság úgy tartja észszerűnek, hogy 2.500 EUR-t, plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adókat ítéljen meg a Bíróság előtti eljárás költségeinek és kiadásainak fedezésére.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1.pontja szerinti panasz elfogadható, és *úgy határoz*, hogy a kérelmező fennmaradó panaszát nem szükséges megvizsgálni;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 5. cikke 1. pontját;
3. *Úgy dönt*,
  - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket, az alperes állam pénznemére a megfizetés időpontjában alkalmazandó árfolyamon átszámítva:
    - (i) 1.000 EUR (ezer EUR), plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
    - (ii) 2.500 EUR (kétezer-ötyszáz EUR), plusz az esetlegesen a kérelmezőt terhelő adó, a költségek és kiadások tekintetében;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;
4. *Elutasítja* a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét ezt meghaladó részében.

A.A. kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

Kelt angol nyelven, közölve írásban, 2023. szeptember 14-én a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. pontja alapján.

Sophie Piquet
Megbízott Jkv. Vezető

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök